

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 772/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	L. D. (1)	w okresie od czerwca 2016 r. do grudnia 2016 r. pełniąc obowiązki dyrektora ds. handlowych w (...) sp. z o.o. z/s w Wyrach działając w wykonaniu z	

		góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom Rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 z dnia 14 czerwca 2006 r. sprowadził do Polski z Holandii, Niemiec oraz Austrii odpady w postaci nie mniejszej niż 567 megagramów odpadów oznaczonych kodem 19 12 04, przyjmując je na teren siedziby spółki tj. (...) - (...) W. ul. (...), celem ich przetworzenia, bez przeprowadzenia procesu odzysku, bez zawarcia umów oraz nie będąc wskazany jako odbiorca	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>- Oskarżony L. D. (1) pracował w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w Wyrach na stanowisku dyrektora ds. handlowych. Firma prowadziła działalność gospodarczą polegającą na przetwarzaniu, zbieraniu i magazynowaniu odpadów.</p> <p>- W okresie od czerwca 2016r. do grudnia 2016r. oskarżony przyjął na teren firmy z zagranicy odpady w postaci odpadów z tworzyw sztucznych pochodzące z Niemiec, Austrii i Holandii bez wymaganych umów. Firma zamierzała przetwarzać odpady w posiadanej instalacji do produkcji paliwa alternatywnego jednak z ustaleń przeprowadzonej</p>	<p>dokumentacja</p> <p>protokół kontroli</p> <p>umowa najmu</p> <p>aneks do umowy najmu</p> <p>decyzja</p> <p>pismo Starosty (...)</p> <p>protokół przyjęcia informacji</p> <p>dokumentacja</p> <p>pismo (...)</p> <p>protokół przyjęcia informacji</p> <p>dokumentacja</p> <p>protokół przyjęcia informacji</p> <p>dokumentacja</p>	<p>k. 5-12, 14-22, 24-38, 52-54</p> <p>k. 39-47</p> <p>k. 55-57, 58-60, 62-64</p> <p>k. 61</p> <p>k. 66-79, 80, 81, 82, 83-86</p> <p>k. 88-89</p> <p>k. 91</p> <p>k. 92-99, 101-116</p> <p>k. 100</p> <p>k. 117, 119</p> <p>k. 118, 120</p> <p>k. 121</p> <p>k. 122-134</p> <p>k. 139-141, 454-456</p>	

w spółce kontroli Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony (...) w K. wynikało, że instalacja nie działała w 2016r. Prowadzony był jedynie próbny rozruch na przełomie kwietnia i maja 2016r. W protokole kontroli z dnia 23 lutego 2017r. w ramach naruszeń wskazano m.in. na gromadzenie odpadów w hali magazynowej tzw. beczce, tj. w miejscu na ten cel nieprzeznaczonym, prowadzenie ewidencji w sposób niezgodny ze stanem rzeczywistym, przywóz z zagranicy odpadów bez zawarcia wymaganych umów, przyjmowanie z zagranicy odpadów bez zadeklarowania ich ilości. Organizacją odpadów zajmował się oskarżony. Każdorazowo podczas przyjazdu transportu z odpadami na teren firmy, który nie był wcześniej awizowany pracownica odpowiedzialna za wystawianie dokumentacji wagowej z ważenia pojazdów i prowadzenie ewidencji odpadów dzwoniła do oskarżonego i pytała, czy pojazd przyjąć. Do firmy oskarżonego przewoźnik A. B..V.VAMweg z Holandii wykonała 6 transportów z odpadami. Ponadto w kilku przypadkach firma przyjęła odpady mimo, iż zgodnie z dokumentacją nie była jej adresatem.	<p>zeznania świadka K. H.</p> <p>dokumentacja</p> <p>pismo Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) z załącznikami</p> <p>zeznania świadka H. D.</p> <p>dokumentacja</p> <p>zeznania świadka S. B.</p> <p>dokumentacja</p> <p>zeznania świadka M. R.</p> <p>dokumentacja</p> <p>pismo Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) z załącznikami</p> <p>zeznania świadka A. W.</p> <p>dokumentacja</p> <p>kserokopie akt o sygn. RSD - 776/16, PR 1 Ds. 39.2017</p> <p>protokół zatrzymania rzeczy</p> <p>dokumentacja</p> <p> płyta CD zawierająca ewidencję odpadów</p> <p>dokumentacja</p> <p>zeznania świadka E. S.</p> <p>dokumentacja</p> <p>zeznania świadka S. K. (1)</p> <p>dokumentacja</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>zeznania świadka K. D.</p>	<p>k. 142</p> <p>k. 145-147</p> <p>k. 149</p> <p>k. 151-152</p> <p>k. 153-154</p> <p>k. 156-196</p> <p>k. 197-199</p> <p>k. 203-206</p> <p>k. 207-210</p> <p>k. 214-215</p> <p>k. 217-255</p> <p>k. 258-320</p> <p>k. 322-334</p> <p>k. 335-341</p> <p>k. 342</p> <p>k. 343-344</p> <p>k. 295-297, 351-352, 353-355, 460-461, 478-479, 594-598</p> <p>k. 357</p> <p>k. 367-369, 393-394, 452-454</p> <p>k. 370</p> <p>k. 403-405, 511-512, 546-547</p> <p>k. 484-486</p> <p>k. 528-531</p> <p>k. 5 akt osobowych</p> <p>k. 6 akt osobowych</p> <p>k. 9 akt osobowych</p> <p>k. 10 akt osobowych</p>
--	---	---

<p>- Kolejno na polecenie oskarżonego odpady były bez przetworzenia przekazywane dalej kolejnym odbiorcom.</p>	<p>zeznania świadka J. P. umowa umowa o pracę umowa o pracę informacja świadcstwo pracy porozumienie stron</p>	<p>k. 8 akt osobowych k. 12 akt osobowych</p>	
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>2. OCENA DOWODÓW</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1.1.</p>	<p>zeznania świadków: K. H., H. D., S. B., M. R., A. W.,</p>	<p>- nie ujawniły się żadne okoliczności podważające ich rzetelność i prawdziwość, zeznania korespondowały ze sobą wzajemnie oraz z dowodami z dokumentów zgromadzonych w sprawie</p>	

	S. K. (1), K. D., J. P.		
	zeznania świadka E. S.	- w zakresie w jakim świadek opisywała przedmiot działalności spółki, opisywała okoliczności powstania pożaru, wskazywała, że to oskarżony w grudniu 2016 roku był osobą odpowiedzialną i osobą, która zajmowała się kwestią sprowadzania odpadów z zagranicy, jak i opisywała kompetencje oskarżonego w zakresie podpisywania umów z partnerami, negocjowaniem i przygotowywaniem umów, jej zeznania zasługiwały na przyznaniem im waloru wiarygodności, albowiem korespondowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentacji z prowadzenia działalności gospodarczej oraz zeznaniami świadków, w tym m.in. świadka S. K. (1)	
1.1.	wyjaśnienia oskarżonego	- wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim wskazywał na okoliczności, w jakich został zatrudniony w firmie, jak i opisywał zakres swoich obowiązków, przyznano walor wiarygodności i stąd posłużyły one do ustalenia stanu faktycznego w	

		<p>sprawie. Wyjaśnienia te były rzeczowe, korelowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z dowodami z dokumentów, jak i zeznaniami świadka S. K.</p>	
1.1.	<p>dowody z dokumentów: dokumentacja, protokół kontroli, umowa najmu, aneks do umowy najmu, decyzja, pismo Starosty (...), protokół przyjęcia informacji, dokumentacja, pismo (...), protokół przyjęcia informacji, dokumentacja, protokół przyjęcia informacji, dokumentacja, dokumentacja, pismo Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) z załącznikami, dokumentacja, dokumentacja, dokumentacja,</p>	<p>- dokumenty sporządzone przez upoważnione osoby, nie zawierały błędów logicznych</p>	

	<p>pismo Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) z załącznikami,</p> <p>dokumentacja,</p> <p>kserokopie akt o sygn. RSD - 776/16, PR 1 Ds. 39.2017,</p> <p>protokół zatrzymania rzeczy,</p> <p>dokumentacja,</p> <p>płyta CD zawierająca ewidencję odpadów,</p> <p>dokumentacja,</p> <p>dokumentacja,</p> <p>dokumentacja,</p> <p>umowa,</p> <p>umowa o pracę,</p> <p>umowa o pracę,</p> <p>informacja,</p> <p>świadcstwo pracy,</p> <p>porozumienie stron</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>2.1.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>- nie zasługiwały na wiarę wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim nie</p>	

przyznaje się on do popełnienia zarzucanego mu czynu, jak i wskazuje, że przyjmował tylko te kody odpadów, które były w decyzji, przyjmował tylko te odpady, które firma mogła przyjmować, jak i wskazał, że nie wiedział, że zarząd nie podpisał odpowiednich umów na transgeniczne przemieszczanie odpadów.

Oskarżony jako osoba dorosła i doświadczona z pewnością miał świadomość, że przedmiotem organizowanego przez niego transportu są odpady zawierające szkodliwe substancje, wiedział też, że odpady takie wymagają szczególnego zabezpieczenia podczas magazynowania. Co istotne, oskarżony w ramach pełnionej przez siebie funkcji zajmował się organizacją transportu tych odpadów. Oskarżony prowadził rozmowy z kontrahentami w tej kwestii, decydował o przyjęciu odpadów na teren firmy. Mimo to oskarżony zdecydował się sprowadzić te odpady i magazynować je na terenie firmy. Nie ulegało także w opinii Sądu wątpliwości i to, że to właśnie oskarżony odpowiedzialny był za transport i składowanie odpadów, przyjmując je na teren siedziby spółki celem ich przetworzenia, bez

		<p>przeprowadzenia procesu odzysku, bez zawarcia umów oraz nie będąc wskazany jako odbiorca.</p> <p>Na okoliczność, że to właśnie oskarżony zajmował się transportem i składowaniem odpadów na terenie firmy, jak i działał w imieniu spółki wskazują zeznania świadka S. K. (1). Oskarżony doskonale wiedział, że aby przewozić i składować odpady zawierające szkodliwe substancje trzeba spełnić szereg rygorystycznych warunków, których jego firma nie posiadała, mimo to zdecydował się na takie przedsięwzięcie. Miał zatem zamiar popełnienia czynu zabronionego z art. 183 § 4 k.k. Reasumując, wyjaśnienia oskarżonego w powyżej wskazanym zakresie nie zasługują na wiarę i stanowią element linii obrony oskarżonego, dążącego do uniknięcia odpowiedzialności za popełniony przez siebie czyn</p>	
2.1.	zeznania świadka E. S.	- nie zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności zeznania świadka w zakresie w jakim wskazywała, że o pewnych posunięciach oskarżonego nie wiedziała, nie konsultował on tego z nią, jak i wskazała, że nie miała żadnego zakresu obowiązków. W tym zakresie zeznania świadka pozostają w sprzeczności	

		z uznanymi za wiarygodne wyjaśnieniami samego oskarżonego L. D., jak też tym zeznaniom przeczą dowody z dokumentów zgromadzone w sprawie. Zważyć trzeba, iż świadek była członkiem Zarządu Spółki, doskonale wiedziała o działaniach podejmowanych przez oskarżonego i wyrażała na nie zgodę. Co istotne, świadek za swoje działania została ukarana grzywną w kwocie 800 zł , od której to decyzji nie odwołała się.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	L. D. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W art. 183 KK kryminalizacji podlega naruszenie przepisów regulujących postępowanie z odpadami. Przepis ten chroni środowisko w zakresie zagrożeń związanych z ich oddziaływaniem, a ubocznie również życie i zdrowie ludzkie. Podmiotem przestępstwa z art. 183 § 3 KK jest osoba,			

na której ciąży obowiązek niedopuszczenia do popełnienia czynów określonych w art. 183 § 1, 2 i 4 KK (przestępstwo indywidualne). Pozostałe przestępstwa z art. 183 KK mogą być popełnione przez każdą osobę zdolną do odpowiedzialności karnej (przestępstwa powszechne). Przedmioty wykonawcze przestępstw z art. 183 KK określone zostały jako: substancje (art. 183 § 1, 2, 3, 6 KK), odpady (art. 183 § 1, 3, 4, 6 KK) i odpady niebezpieczne (art. 183 § 5 i 6 KK). Czynność sprawcza z art. 183 § 2 KK polega na przywożeniu z zagranicy substancji zagrażających środowisku. Podobnie określają czynność sprawczą przepisy art. 183 § 4 i 5 KK, które kryminalizują przywożenie z zagranicy lub wywożenie za granicę – odpowiednio – odpadów (art. 183 § 4 KK) i odpadów niebezpiecznych (art. 183 § 5 KK). Wymienione czynności nie są bliżej sprecyzowane w przepisach regulujących postępowanie z odpadami. Ich zakres zdaje się wykraczać poza definicję przemieszczania odpadów z art. 2 pkt 34 rozporządzenia (WE) Nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z 14.6.2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.Urz. UE L Nr 190,

s. 1 ze zm.) ("transport odpadów przeznaczonych do odzysku lub unieszkodliwienia"), ponieważ na gruncie powołanych przepisów KK nie ma znaczenia przeznaczenie transportowanych odpadów. Są to przestępstwa z narażenia na niebezpieczeństwo abstrakcyjne, co zwalnia z konieczności wykazania zarówno tego, że czynność sprawcza spowodowała niebezpieczeństwo, jak i tego, że była zdatna do jego spowodowania (D. Gruszecka, w: Giezek (red.), Kodeks karny. Część szczególna, 2014, s. 425–426). Sprawca czynów określonych w art. 183 § 1, 2 i 4 KK wyczerpuje znamiona przestępstwa tylko wówczas, gdy popełnia je "wbrew przepisom", a sprawca czynu z art. 183 § 5 KK – "bez wymaganego zgłoszenia lub zezwolenia, albo wbrew jego warunkom". Do znamion wymienionych przestępstw należy zatem naruszenie przepisów administracyjnych regulujących postępowanie z odpadami, w szczególności przepisów OdpadU, ustawy z 29.6.2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (tekst jedn. Dz.U. z 2020 r. poz. 1792) i rozporządzenia (WE) Nr 1013/2006. Wszystkie przestępstwa określone w

art. 183 KK mogą być popełnione zarówno umyślnie (art. 183 § 1-5 KK), jak i nieumyślnie (art. 183 § 6 KK). (Kodeks karny. Komentarz, Fragment pozycji: Kodeks karny. Komentarz, red. prof. dr hab. A. G., prof. dr hab. K. W., Legalis 2021r.).

W ocenie Sądu bacząc na powyżej wskazane kwestie doktrynalne, mając na względzie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie ulegało wątpliwości, że oskarżony L. D. (1) dopuścił się zarzucanego mu, a opisanego w art. 183 § 4 k.k. w zw. z art. 12 k.k. czynu.

Oskarżony wszak w okresie od czerwca 2016 r. do grudnia 2016 r. pełniąc obowiązki dyrektora ds. handlowych w (...) sp. z o.o. z/s w Wyrach działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom Rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 z dnia 14 czerwca 2006 r. sprowadził do Polski z Holandii, Niemiec oraz Austrii odpady w postaci nie mniejszej niż 567 megagramów odpadów oznaczonych kodem 19 12 04, przyjmując je na teren siedziby spółki tj. (...) (...) W. ul. (...), celem ich przetworzenia, bez przeprowadzenia procesu odzysku, bez zawarcia

umów oraz nie będąc wskazanym jako odbiorca

Nie ulegało wątpliwości, że to oskarżony przyjął na teren firmy (...) sp. z o.o. z/s w Wyrach odpady, organizował ich przyjęcie i w ramach swoich obowiązków służbowych kontaktował się z kontrahentami. To on wszak decydował jakie odpady mogą zostać wwieszone na teren firmy.

Zdaniem Sądu oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, ukierunkowanym na popełnienie przestępstwa. L. D. zaplanował odbiór odpadów, a następnie ich składowanie. Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, zaplanował dokonanie przestępstwa, a potem plan swój konsekwentnie realizował. Nie ulegało też wątpliwości, że to L. D. był w największym zakresie odpowiedzialny za odbiór i składowanie odpadów.

W czasie popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu miał on możliwość zachowania się w sposób zgodny z normami obowiązującego prawa. Zdawał sobie w pełni sprawę z bezprawności swych działań. Nie zachodziły w niniejszej sprawie ustawowe lub pozaustawowe podstawy wyłączające winę. L. D. nie działał pod wpływem

<p>atypowych warunków i szczególnej sytuacji motywacyjnej, która uzasadniałaby podjęcie decyzji niezgodnej z normą prawną. Brak było zatem przeszkód do postawienia mu zarzutu niezgodnego z prawem zachowania, a w konsekwencji do przypisania winy w czasie popełnienia czynu (art. 1 § 3 k.k.).</p>			
	<p>3.2.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
	<p>3.3.Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
	<p>3.4.Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			

	3.5.Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
L. D. (1)	1	1	- orzeczona wobec oskarżonego kara nie przekracza stopnia winy, jak też uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu, jakiego oskarżony się dopuścił i spełnił swoje cele zapobiegawcze oraz wychowawcze, a także uczynił zadość celom karania w zakresie potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, kara zarówno w zakresie rodzaju jak i wysokości odpowiada wysokiemu stopniowi społecznej szkodliwości czynu, jakiego oskarżony się dopuścił, jak również znacznemu stopniowi zawinienia zważywszy, że każdy osoba zajmująca się organizacją jakiegokolwiek działalności winna w

pierwszej kolejności poznać wszelkie regulacje prawne, które z tą działalnością są związane, w szczególności te odnoszące się do zagadnień ochrony środowiska w przypadku odbioru i magazynowania odpadów

- przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu Sąd uznał, iż była ona znaczna. Oskarżony z pełną tego świadomością dopuścił się przestępstwa przeciwko środowisku, okazując lekceważący stosunek do norm obowiązującego prawa. Działanie oskarżonego z pewnością nazwać można bezmyślnym i ryzykownym, oskarżony zakładał bowiem bezpodstawnie, że z jego zachowaniem nie będą się wiązać żadne negatywne konsekwencje

- przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu jakiego oskarżony się dopuścił, Sąd wziął pod uwagę fakt, że oskarżony poprzez swoje zachowanie wykroczył przeciwko bezpieczeństwu środowiska, jak i osób w nim zamieszkujących. Oskarżony naraził mieszkańców okolicy, w której znajdowało się składowisko, na utratę zdrowia. Oskarżony jako osoba dorosła doskonale wiedział, że

odbiór, a następnie składowanie odpadów zawierających szkodliwe substancje winien odbywać się w ściśle określonych warunkach, przy przestrzeganiu najwyższych norm bezpieczeństwa, po zawarciu odpowiednich umów i spełnieniu rygorystycznych warunków, mimo to oskarżony przepisy te całkowicie zlekceważył

- Sąd miał ostatecznie w polu widzenia i to, że działanie oskarżonego w krytycznych dniach wynikało z braku jakiegokolwiek głębszej refleksji nad potencjalnymi konsekwencjami podjętych zachowań

- jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary uznano fakt, iż oskarżony prowadzi ustabilizowany tryb życia

- orzeczona kara w przekonaniu Sądu spełni wobec oskarżonego cele prewencyjne i represyjne, przekonując go, iż złamanie prawa nie jest bezkarne, a nadto uświadomi oskarżonemu naganność jego postępowania, nieuchronność sankcji karnej oraz nieopłacalność takiego zachowania. Wymierzona kara wywoła także odpowiedni oddźwięk społeczny i przekona innych

uczestników ruchu o konieczności bezwzględnego podporządkowania się przepisom obowiązującego prawa

- wymierzając oskarżonemu karę za w/w przestępstwo Sąd miał na uwadze i to, że oskarżony nie był dotąd karany sędownie,

- liczba stawek dziennych kary grzywny określona na podstawie zawartości bezprawia zachowaniu oskarżonego, wysokość jednej stawki dziennej kary grzywny uwzględnia dochody i stosunki majątkowe oskarżonego, jego warunki rodzinne i osobiste, oskarżony pracuje zarobkowo uzyskując dochód,

- Sąd uznał, iż kara orzeczona względem oskarżonego jest sprawiedliwa i adekwatna do wagi popełnionego przez niego czynu i okoliczności jego popełnienia. Oskarżony nie liczył się z konsekwencjami swoich działań, nie skorzystał z szansy na prowadzenie życia zgodnego z normami obowiązującego prawa, skoro dopuścił się przypisanego mu w niniejszym wyroku czynu, mimo iż wiedział, że za zachowania niezgodne z normami powszechnie przyjętymi w

			społeczeństwie ponosi się karę
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Sytuację oskarżonego L. D. (1) rozważyć należało w kontekście brzmienia art. 4 § 1 k.k., zgodnie z którym jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy.			

<p>Bacząc na powyższe Sąd zastosował wobec oskarżonego L. D. ustawę w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przez niego czynu zabronionego, bowiem była dla oskarżonego korzystniejsza.</p>		
<p>7. KOSZTY PROCESU</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>2</p>	<p>- Oskarżony jest osobą zdolną do świadczenia pracy, pracuje zarobkowo, jest zatem w stanie ponieść koszty sądowe, na które w niniejszej sprawie składały się opłata oraz wydatki obejmujące m.in. koszty uzyskania karty karnej i doręczeń.</p>	
<p>8. PODPIS</p>		

ZARZĄDZENIE

1. odnotować fakt sporządzenia uzasadnienia wyroku w kontrolce uzasadnień;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonego, Prokuraturze Rejonowej w Mikołowie wraz z aktami sprawy;
3. akta przedłożyć w terminie 14 dni od wykonania pkt 1 lub z wpływem.

SSR Maria Mazur